

Herinnering aan

JOEP VAN ELST

echtgenoot van
Toos van Elst-Janssen †

Geboren op 17 oktober 1932 te Groesbeek
Overleden op 21 december 2024 te Groesbeek

Ons pap werd geboren op de boerderij aan de Koningin Wilhelminaweg in de Breedeweg.

Daar woonde hij samen met zijn vele broers en zussen. Hij had een fijne jeugd, vol werken op het land en soms wat kattenkwaad. Met zijn familie en met de aanhang had hij altijd een goede band. Samen met ons mam gingen ze vaak bij iedereen op visite. Met verjaardagen zat het huis vol en werd het gevuld met trompetspel en luidruchtige liedjes.

Na zijn schooltijd werkte ons pap bij de Zoma, in Duitsland in de bouw, en later bij de Honig fabriek. Daar heeft hij vele jaren met veel plezier keihard gewerkt.

Op 20-jarige leeftijd leerde hij ons mam kennen, zijn grote liefde. Samen bouwden ze hun huis aan de Vijverweg, waar ze Hans, Ronald en Frank kregen. Daar hebben ze vele jaren met veel plezier gewoond in een fijne buurt. In 2011 verhuisden ze naar de Litsenhof. Pap en mam hielden erg van dansen, kaarten (koetelen), wandelen en op vakantie gaan met z'n tweeën of met vrienden.

Paps grote passie was muziek. Dat was zijn lust en zijn leven. Hij speelde trompet, bugel en op latere leeftijd ook nog basgitaar en keyboard. Hij was altijd bezig met repeteren en optreden. Soms speelde hij wel bij 3 orkesten tegelijkertijd. Hij was altijd heel trots op zijn trompetsolo's in de kerk. Hij leerde veel mensen trompet spelen, altijd streng, maar met veel liefde voor het vak. Hij was een van de eerste leden van Fanfare Jubilate Deo en speelde bij o.a. Fanfare

Wilhelmina, Edelweisch, de Postharmonie en nog vele andere orkesten en fanfares. Daarnaast was hij muzikaal leider van de Waldecho's, De Flyers en de Loatbloeiërs. Het laatste orkest waar hij bij speelde was bij de Huttenkamp in Wijchen.

Naast muziek was ons pap ook actief in de NKV (nu FNV) als penningmeester en bestuurslid. Ook vulde hij vele jaren de belastingpapieren in voor leden van de bond.

Voor zijn inzet voor de muziek en de bond werd hij onderscheiden met een koninklijk lintje, hij was daar met recht trots op. Na zijn pensioen had hij meer tijd voor zijn gezin, zijn hobby schilderen bij mensen thuis en ook voor zijn kleinkinderen. Ze konden altijd bij hem terecht, of het nu ging om oppassen, ze ophalen van school of het bijwonen van sportwedstrijden.

Opa Joep was altijd in voor een grapje, spelletje en kon uren vertellen over vroeger. Mooi was het dat Opa Joep nog verblijd kon worden met de geboorte van achterkleinkinderen, dat hij dat nog mee mocht maken vond hij zeer bijzonder.

Toen ze net verhuisd waren, werd bij ons mam Alzheimer geconstateerd. Ons pap heeft haar vele jaren liefdevol met veel geduld verzorgd. Daar zijn we enorm trots op. Ze vierden nog hun 60-jarig huwelijksjaar waarna ons mam kort daarna overleed. Na een moeilijke tijd vond hij opnieuw kracht om muziek te maken en zijn sociale contacten te onderhouden. De corona tijd bracht echter veel eenzaamheid en lichamelijke ongemakken met zich mee. Ondanks de zorg van iedereen, verloor hij zijn vreugde in het leven. Na een periode van ziekte overleed Joep in alle rust op Dekkerswald, waar hij liefdevol werd verzorgd.

Pap, zoals je zelf zei: "Het is goed zo, het was mooi, het is over." Je laatste muziekstuk is gespeeld.

Bedankt allemaal voor jullie steun en medeleven, het heeft ons goed gedaan.

Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen